

[Flygaard]

stiller til en række ændringsforslag, hvis centrale mål simpelt hen er at bevare de 3 hospitalers selvstændighed.

Vi lægger afgørende vægt på, at det er folketinget og kun folketinget, der i sidste instans har den besluttende myndighed. Men selvfølgelig vil vi da godt respektere de aftaler, der i forvejen er indgået, i videst muligt omfang, at forstå på den måde, at vi ikke vil føle os bundet til at skulle respektere nogle aftaler med det til følge, at vi ikke kan få gennemført det, som vi synes er rigtigt i den foreliggende sag. Det må være således, at hvis der kan skaffes et andet flertal herinde for disse lovforslag, ja, så må aftalerne ikke være mere bindende, end at man er nødt til at gå ud og genforhandle dem. Jeg må da også forudsætte, at man har forhandlet på de vilkår, at man ikke på forhånd har bundet sig, således at der kan opstå ansvarsproblemer i den forbindelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal på dette sene tidspunkt af dagen ikke gøre mange bemærkninger om de dele af lovforslagene, som henhører under mit område.

Hr. Svend Erik Hovmand stillede et spørgsmål, nemlig om det var under overvejelse at ændre betalingsprocedurerne for særlig kostbare hospitalsbehandlinger, og jeg forstod bl. a., om det var under overvejelse at lade visse særlig kostbare hospitalsbehandlinger være en statsudgift.

Så vidt jeg erindrer, er alle hospitalsudgifter i dag amtskommunale udgifter. Vi har jo i folketinget igennem flere år afviklet en række særlige statsafdelinger og statstilskud til specialafdelinger. Det gælder eksempelvis de ortopædiske sengeafdelinger, det gælder fødselsanstalten i Århus og tilsvarende særlige behandlingsafdelinger. Der er altså i stigende grad i enighed i folketinget truffet beslutning om at afvikle sådanne særlige statslige særbetalinger inden for sygehusvæsenet. Det ville derfor være en tilbagevendende til de statslige særbetalinger inden for sygehusområdet, som vi helt forlader med den betalingsordning, der indgår i lovforslagene, og som alle – sådan har jeg forstået det med en enkelt undtagelse – har tilsluttet sig igen i dag, hvis man

gør betalingen for særlig kostbare hospitalsbehandlinger til en statsopgave.

Jeg vil gerne erindre om i forbindelse med diskussionen om selvstændighed for de mindre hospitaler, der indgår i komplekset, at Finseninstitutet er en stiftelse, men den ledes af en direktion på 4 medlemmer, der udnævnes af indenrigsministeren, de to ganske vist i praksis efter indstilling fra Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse. Jeg vil også erindre om, at de to øvrige hospitaler, nemlig Hornbæk og Hald, i øjeblikket ejes og drives af Samfundet og Hjemmet for Vanføre, der ikke ønsker at drive de to hospitaler videre. Det er bare til erindring i forbindelse med diskussionen om selvstændighed. Selvstændige, det er rigtigt, men i al fald ikke selvstændige og uafhængige i forhold til staten. Det er helt sikkert.

Hr. Svend Erik Hovmand talte meget om den modernisering og udbygning af det statslige sygehusvæsen, som ikke er på dagsordenen, om de ca. $\frac{3}{4}$ mia kr., som man næsten skulle tro man kunne undgå at investere, hvis man følger venstres forslag og tankegang. Hr. Svend Erik Hovmand talte også om, at en sådan udbygning rimer dårligt med overskuddet af sengepladser i hovedstadsområdet. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i anledning af den del af indlægget, men gentage, hvad der er sagt så mange gange, nemlig at der under alle omstændigheder skal investeres meget betydelige summer i det statslige sygehusvæsen, stort set de samme summer, om man vælger den ene eller den anden af de lægeligt eller på anden måde acceptable udbygningsplaner.

Jeg vil gerne gentage, hvad der er sagt ved så mange tidligere lejligheder, at det er klart, at slutresultatet ikke kan blive et overskud af hospitalspladser, det vil sige udbud af hospitalspladser i hovedstadsområdet, som er ude af trit med behovet.

Så har jeg kun en afsluttende bemærkning, og det er i anledning af, hvad især hr. Thorndahl, men også andre, har sagt. Det er jo egentlig fantastisk at høre hr. Thorndahl f. eks. sige, at lovforslagene viser, at det er organisationerne, der bestemmer, og ikke folketinget, at der ikke er ændret i det, der er aftalt med de kommunale organisationer, det er et diktat fra de kommunale organisationer, man følger. Ja, når man tager i betragtning, at de kommunale organisationer overhovedet